

Den lilla minnesutställning över *Ivan Lönnberg*, som nu ordnats på Konstsalong Rålambshof, bör knappast bedömas som en vanlig konstutställning. Snarare får man väl betrakta den som ett uttryck för minnesgodhet hos några av den bortgångne unge konstnärens vänner och som ett bevis för att Ivan Lönnberg ännu lever kvar i deras hågkomst, saknad och omstrålad av den charme, som var en av hans mest frapperande egenskaper. Vad Ivan Lönnberg kunde ha kommit att spela för roll i det svenska måleriets historia, om han fått leva, vet ingen. Nu blev hans konstnärliga gärning endast ett fragment, men som sådant dock så pass fängslande, att det kan vara av intresse att åtminstone en enda gång sammanföra hans spridda försök till beskådande. För hans vänner och kamrater blir det en påminnelse både om honom själv och en längesedan svunnen epok, för de många, som kanske aldrig ens hört hans namn, ett tillfälle att se hur en ung målare från tiden före 1914 reagerade inför livet och konsten. Att Ivan Lönnberg ägde både talang och personlig uppfattning och att han förtjänar denna sena posthuma hyllning, hoppas jag skall framgå av bekantskapen med de målningar han hann utföra under sin alltför korta levnadsbana.

Ivan Lönnberg föddes i Stockholm 11 nov. 1891 och bestämde sig redan som suttonåring för att bli konstnär. Men han drogs även åt andra håll, och det kan i förbigående nämnas, att han var starkt idrottsintresserad och en av sin tids främsta svenska löpare. En riktig praktfåle, full av humor och upptåg, hade han svårt att hålla sitt ostyriga temperament i band. Althin var hans förste lärare i målningens svåra konst. Han kom sedan till Wilhelmsons målarskola och gick där åren 1911—1912, tämligen sporadiskt ha hans kamrater berättat, men då han hade ovanligt lätt för arbetet, resulterade visiterna där likväl i en rad goda naketstudier, som vittna om en långt ifrån vanlig begåvning.

Liksom de flesta andra unga konstnärer den tiden målade han dessutom kaféinteriörer, landskap och stilleben, till en början influerade av Konstnärsförbundsstilen, senare mera "modernt".

I januari 1914 reste den tjugutreårige Ivan Lönnberg till Paris. Det blev en ganska orolig tid, full av många intryck och upplevelser, och det kan väl också hända, att hans ekonomiska förhållanden hindrade honom att